

สูตรแห่งความสุข...ต่อราชีวิตประจำวัน

โดย สุทธิชัย หยุ่น

สูตรที่ว่านี้มีง่าย ๆ อย่างนี้

๑. คื่นนำให้มาก
๒. กินอาหารเช้าเหมือนราชา, รับประทานอาหารเที่ยงเหมือนเจ้าชายและเมื่อถึงอาหารเย็น,
ให้คาดภาพว่าตัวเองเป็นแค่ข้อท่าน (แปลว่ากินมื้อหันก็ที่สุดตอนเช้า, และกลาง ๆ ตอนเที่ยงและ
ตกเย็นแล้ว, ทำตัวเป็นยาจก, 'ไม่มีอะไรจะกิน...สุขภาพจะเป็นอย่างเทวดาที่เดียวเชียวแหละ)
๓. กินอาหารที่ตอบนัตน์และบุนเดิน, พยายามหลีกเลี่ยงอาหารที่ผลิตจากโรงงาน
๔. ใช้ชีวิตบนหลักการ 3 E...นั่นคือ energy หรือพลังงาน, enthusiasm หรือกระตือ
รือร้น และ empathy คือเอาใจเขามาใส่ใจเราให้มาก ๆ
๕. หาเวลาทำสมาธิหรือสวดมนต์เสมอ
๖. เล่นเกมสนุก ๆ เลี้ยงป้า, อาย่าเครียดกันนักเลย
๗. อ่านหนังสือให้มากขึ้น...ตั้งเป้าว่าปีนี้จะอ่านมากกว่าปีที่ผ่านมา
๘. นั่งเงียบ ๆ อยู่กับตัวเองสักวันละ 10 นาทีให้ได้
๙. นอนวันละ 7 ชั่วโมง
๑๐. เดินสักวันละ 10 ถึง 30 นาที, แล้วแต่จะสะดวก, ไม่ต้องเครียดกับมัน, วันไหนไม่ได้เดิน,
ก็อย่าหุดหงิดกับมัน
๑๑. ระหว่างเดิน, อาย่าลืมยิ้ม

นั่นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสุขภาพกายและใจที่ผสมปนเปกันได้เสมอ, หากทำเป็นกิจวัตร, ชีวิตก็จะ^{จะ}
แจ่มใส, แต่อย่าทำให้ตัวเองเครียดด้วยการรู้สึกผิดถ้าหากวันไหนทำไม่ได้ตามที่วางแผนเวลา
ของตนเอาไว้ วันนี้ทำไม่ได้, พรุ่งนี้ทำก็ได้

แต่การไม่อาจริงอาจจังกับตัวเองเกินไปไม่ได้หมายถึงการผัดวันประกันพรุ่ง, ซึ่งเป็นคนละเรื่องกัน

สูตรเกี่ยวกับบุคลิกของตัวเองที่ควรไปจะคุยกับสูตรสุขภาพมืออาชีวะนี้ครับ

๑. อย่าเปรียบเทียบชีวิตของตัวเองกับคนอื่น คุณไม่รู้หรอกว่าคนที่คุณอิจนา้นั้นเขามีความทุกข์ยิ่งกว่าคุณอย่างไรบ้าง
๒. อย่าคิดทางลบเกี่ยวกับเรื่องที่คุณควบคุมหรือกำหนดไม่ได้ แทนที่จะมองโลกในแง่ร้าย, ก็หุ่นเหกกำลังและพลังงานให้กับความคิดทางบวก ณ ปัจจุบันเสีย
๓. อย่าทำอะไรมากกว่าที่ตัวเองทำได้...รู้ว่ามีดีมากดของตัวเองอยู่ที่ไหน
๔. อย่าเอาจริงเอาจังกับตัวเองนัก เพราะคนอื่นเขาไม่ได้ซึ่งเรียบกับคุณเท่าไหร่หรอก
๕. อย่าเสียเวลาและพลังงานอันมีค่าของคุณกับเรื่องหยุมหยิมหรือเรื่องชูบชิบ....นอกเสียจากว่ามันจะทำให้คุณผ่อนคลายได้อย่างจริงจัง
๖. งฟันตอนดีนมากกว่าตอนหลับ
๗. ความรู้สึกอิจชาเริมยาเป็นเรื่องเสียเวลาเปล่า ๆ ปลี ๆ ...คิดให้ดีก็จะรู้ว่าคุณมีทุกอย่างที่คุณจำเป็นต้องมีแล้ว
๘. ลืมเรื่องขัดแย้งในอดีตเสีย และอย่าได้เตือนสามีหรือภรรยาคุณเกี่ยวกับความผิดพลาดในอดีตของอีกฝ่ายหนึ่งเลย เพราะมันจะทำลายความสุขปัจจุบันของคุณ
๙. ชีวิตนี้สั้นเกินกว่าที่เราจะไปโกรธเกลียดใคร...จะอย่าเกลียดคนอื่น
๑๐. ประสบสังคมีกับอดีตให้สิ้น, จะได้ไม่ทำลายปัจจุบันของคุณ
๑๑. ไม่มีการกำหนดความสุขของคุณได้จากการคุณเอง
๑๒. ลงเข้าใจเสียว่าชีวิตก็คือโรงเรียน คุณมาเพื่อเรียนรู้ และปัญหาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของหลักสูตรซึ่งมาแล้วก็หายไป...เหมือนโจทย์วิชาพิชิต...แต่สิ่งที่คุณเรียนรู้นั้นอยู่กับคุณตลอดชีวิต
๑๓. จงยิมและหัวเราะมากขึ้น
๑๔. คุณไม่จำเป็นต้องชนะทุกครั้งที่ถกแกล้งกับคนอื่นหรอก...บางครั้งก็ยอมรับว่าเราเห็นแตกต่างกันได้...เห็นพ้องที่จะเห็นต่างก็ไม่เห็นเสียหายแต่อย่างไร

แล้วเราควรจะมีทัศนคติอย่างไรต่อชุมชนและคนรอบข้างเราล่ะ?

๑. อย่าลืมโกราหาครอบครัวบ่อย ๆ
๒. จงหาอะไรดี ๆ ให้คนอื่นทุกวัน
๓. จงให้อภัยทุกคนสำหรับทุกอย่าง
๔. จงหาเวลาอยู่กับคนอายุเกิน 70 และต่ำกว่า 6 ขวบ
๕. พยายามทำให้อายุน้อย 3 คนยิ่มได้ทุกวัน
๖. คนอื่นเขาก็ด้อย่างไรกับคุณไม่ใช่เรื่องของคุณสัก หน่อย
๗. งานของคุณไม่ดูแลคุณตอบคุณป่วยหรอ กแต่ครอบครัวและเพื่อนคุณต่างหากเล่าที่จะดูแลคุณในยามคุณมีปัญหาสุขภาพ ดังนั้น, อย่าได้ห่างเหินกับคนใกล้ชิดเป็นอันขาด

และถ้าหากสามารถดำเนินชีวิตให้มีความหมายได้, ก็ควรจะทำดังต่อไปนี้

๑. ทำสิ่งที่ควรทำ
๒. อะไรที่ไม่เป็นประโยชน์, ไม่爽, ไม่น่ารื่นรมย์, จนทึ่งไปเสีย...เก็บไว้ทำไม?
๓. เวลาและพระเจ้ายอมรักษาแพลงก์ตอนอย่าง ได้
๔. ไม่ว่าสถานการณ์จะดีหรือเลวปานใด, เดี๋ยวมันก็เปลี่ยน
๕. ไม่ว่าคุณจะรู้สึกอย่างไรในตอนเช้าของทุกวัน, งลูกจากเตียง, แต่งตัวและปรากฏตัวต่อหน้าคนที่เราทำงานด้วย...*get up, dress up and show up.*
๖. สิ่งที่ดีที่สุดยังมาไม่ถึง
๗. ถ้าคุณยังลูกขึ้นตอนเช้าได้, อย่าลืมขอบคุณพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คุณนับถือเสียด้วย
๘. เชื่อเดียวว่าส่วนลึก ๆ ในใจของคุณนั้นมีความสุขเสมอ...ดังนั้น, ส่วนนอกของคุณทุกข์โศกไปทำไม่เล่า?

